

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/212/2022
Identifikačné číslo spisu:	1711216501
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Nora Halmová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:1711216501.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ R.. L. N., narodeného X. F.Y. XXXX, Z., G. XX, 2/ L. Z., narodenej XX. F. XXXX, Z., N. X, obaja zastúpení advokátkou JUDr. Lenkou Senčákovou, Košice, Európska trieda 9, 3/ G. K., narodenej XX. F. XXXX, K., N. XXX/XX, Č. L., 4/ Š. Q., narodenou XX. T.Z. XXXX, G., N. XX, zastúpenou advokátskou kanceláriou FAKTOR Legal, s. r. o. Bratislava, Bárdošova 2/A, proti žalovaným obchodnou spoločnosťou 1/ Slovenská konkurzná a reštrukturalizačná, k. s., Bratislava, Miletičova 5B, IČO: 47 166 142, správca konkurznej podstaty úpadcu Š. Q., narodená XX. T. XXXX, G., N. XX (v konkurznom konaní uvádzané bydlisko Z., M. XX), zastúpená spoločnosťou verita, s. r. o., Bratislava, Miletičova 5B, IČO: 35 940 875, 2/ V. E.T. I., narodenému XX. F.Í. XXXX, Z., T. I. X, zastúpenému advokátom JUDr. Petrom Psotkom, Zvolen, Stráž 223 a advokátskou kanceláriou Advokátska kancelária AMODOS s. r. o., Bratislava, Miletičova 5B, IČO: 51 415 097, 3/ W.. E. E., narodenej X. F. XXXX, Z., Y. X, 4/ N. Č., narodenej X. V. XXXX, Š., B. XX, 5/ W.. X. Z., narodenej XX. W. XXXX, Š., H. XX/XXX, žalované 3/ až 5/ zastúpené B. N., I. X. T. XXXX, Z., V. K. XXX, 6. I. T., narodenej X. V. XXXX, M., B. U. XXX/XX, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 6C/307/2011, o dovolaní žalobkyne 4/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 25. mája 2022 č. k. 15Co/22/2022-573, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcom 1/ až 3/ n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Žalovaným 1/ až 6/ n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Pezinok (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo 6. júla 2021, č. k. 6C/307/2011-465, vo výroku I. žalobu zamietol a vo výroku II. priznal žalovaným 1/ až 6/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Nevyhovel tak žalobe, ktorou sa žalobcovia (podľa § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách) proti žalovaným domáhali určenia

neplatnosti dobrovoľnej dražby, ktorá sa konala 6. septembra 2011 o 10.00 hod. v kancelárii JUDr. Rozálie Marekovej, vtedajšej správkyne konkurznej podstaty úpadcu Š.I. Q. na základe záväzného pokynu veriteľského výboru, predmetom ktorej bol spoluvlastnícky podiel vo výške 1/7 na nehnuteľnostiach vedených v LV č. XXX, pre okres B., Obec a katastrálne územie Z.K., ako parcela registra „C“ č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 413 m², na ktorej je postavený rodinný dom č. XXX, parcela registra „C“ č. XXX/XX - záhrady vo výmere 497 m², parcela registra „C“ č. XXX/XX - záhrady vo výmere 1189 m², rodinný dom súpisné č. XXX postavený na parcele registra „C“ č. XXX/X, o priebehu ktorej bolo notárkou JUDr. Tatjanou Šúrkovou vydané notárske osvedčenie o priebehu dražby pod č. N 182/2011, Nz 32341/2011, NCR1s 33126/2011. Osoba žalovaného 1/ bola v priebehu konania menená so súhlasom súdu v dôsledku zmien v osobe správcu konkurznej podstaty úpadcu Š. Q.. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanoveniami § 77 ods. 4, § 91 ods. 1, ods. 2, § 92 ods. 1, ods. 6, § 93 ods. 1 zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 3 ods. 5, § 12 ods. 1, § 21 ods. 2, ods. 4 zákon č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov a vecne tým, že nebolo preukázané porušenie zákona o konkurze a reštrukturalizácii a ani zákona o dobrovoľných dražbách spôsobujúcich neplatnosť dražby. Žalobcovia sa domáhali určenia neplatnosti dražby z dôvodu porušenia zákona o dobrovoľných dražbách. Tento právny predpis výslovne neurčuje, ktoré jeho ustanovenia majú takú povahu, že ich porušenie zakladá právo podať žalobu o neplatnosť dražby. Nestačí však akékoľvek porušenie ustanovenia zákona a musí ísť o také porušenie, ktorým je zároveň osoba namietajúca porušenie aj reálne dotknutá na svojich právach. Teda musí existovať príčinná súvislosť medzi porušením niektorého z ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách a vznikom ujmy na právach žalujúcej osoby. Úlohou súdu bolo posúdiť, či tvrdené porušenie zákona spôsobilo neplatnosť dražby. K určeniu neplatnosti dražby mohlo dôjsť len v prípade, ak porušenie ustanovení zákona by bolo takej povahy, že by to malo vplyv na vydraženie predmetu dražby. Súd prvej inštancie dôvodil, že ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o dobrovoľných dražbách na dražbu konanú v rámci speňažovania majetku úpadcu v konkurze nemožno aplikovať, pretože zákon o konkurze a reštrukturalizácii spoluvlastnícky podiel k veci vydražiť umožňuje. V ustanovení § 93 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii je stanovená povinnosť správcu ponúknuť predmet predkupného práva tomu, kto je z predkupného práva oprávnený, a to postupom podľa osobitných predpisov, ktoré príslušné predkupné právo upravujú. Správca však prestane byť viazaný predkupným právom, ak oprávnená osoba nevyužije svoje právo v lehote 60 dní od doručenia písomnej žiadosti správcu, alebo uplynutím kratšej lehoty, ak túto ustanovuje právny predpis, ktorý predkupné právo upravuje alebo zriaďuje. V predmetnom súdnom konaní bolo preukázané (a medzi stranami sporu ani nebolo sporné), že vtedajšia správkyňa konkurznej podstaty JUDr. Rozália Mareková ponúkla všetkým spoluvlastníkom dražených nehnuteľností možnosť prednostne odkúpiť spoluvlastnícke podiely úpadcu. Keďže žiaden zo spoluvlastníkov neprejavil relevantný záujem o kúpu spoluvlastníckeho podielu úpadcu, ich (žalobcov) zákonné predkupné právo zaniklo (§ 93 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii) jeho neuplatnením v zákonnej 60-dňovej lehote od doručenia písomnej ponuky od správcu žalobcom; znamená to, že predkupné právo žalobcov porušené nebolo. Súd nevykonával dokazovanie na návrh žalobcov 1/ a 2/ spisom Okresného súdu Bratislava I, konkurzný spis úpadkyne Š. Q., keď mali za to, že tento obsahuje zásadné listinné dôkazy dôležité pre rozhodnutie súdu vo veci a zaviazal žalovaného 2/ doložiť kompletnú zápisnicu z dražby. Listinné dôkazy z konkurzného spisu napokon ani nie sú dôležité pre rozhodnutie súdu; vyžiadanie kompletnej notárskej zápisnice o priebehu dražby by bolo nadbytočné, keď chýbajúcimi údajmi z už predloženej zápisnice sú sumy, za ktoré vydražiteľ predmet dražby vydražil, pričom tieto údaje opäť nie sú relevantné pre rozhodnutie súdu v predmetnej právnej veci. O trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP a úspešnosťou žalovaných.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 25. mája 2022 č. k. 15Co/22/2022-573 rozsudok Okresného súdu Pezinok zo 6. júla 2021, č. k. 6C/307/2011-465 vo výroku I., ktorým súd žalobu zamietol, potvrdil; vo výroku II. o trovách konania zmenil tak, že žalovaným 1/ až 6/ každému v rozsahu 100 % proti žalobcom 1/ až 4/ priznal nárok na náhradu trov konania s tým, že žalobcovia 1/ až 4/ sa na tomto nároku podieľajú každý v podiele 1/4. (výrok I.) Žalovaným 1/ až 6/ každému v rozsahu 100 % proti odvolateľom (žalobcom 1/ a 2/) priznal nárok na

náhradu trov odvolacieho konania s tým, že žalobcovia 1/ a 2/ sa na tomto nároku podieľajú každý v podiele 1/2. (výrok II.) Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, nebolo možné akceptovať podanú žalobu, pretože možnosť napadnúť žalobou neplatnosť dražby zákonodarca umožňuje len prostredníctvom zákona o dobrovoľných dražbách a nie prostredníctvom zákona o konkurze a reštrukturalizácii, zdôraznil rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24. októbra 2013, sp. zn. 3Obo/84/2012. Účelom zákona o dobrovoľných dražbách je okrem ochrany vlastníka pri výkone záložného práva aj ochrana práv tretích osôb v nehnuteľnosti, ktorá je predmetom dobrovoľnej dražby. V súlade s úpravou zákona o konkurze a reštrukturalizácii ako špeciálneho právneho predpisu je podľa jeho názoru vylúčená aplikácia zákona o dobrovoľných dražbách upravujúci poučenie o možnosti domáhať sa neplatnosti dražby podľa § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách. Sám si uplatnil zákonné právo zúčastniť sa dražby, všetky informácie o dražbe boli zverejnené v súlade so zákonom v Obchodnom vestníku. Dražby sa žalobcovia zúčastniť mohli, mohli na nej licitovať o výške ceny za predmetný spoluvlastnícky podiel. V tejto súvislosti poukázal na starorímsku zásadu, že právo patrí bdelym, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu svojho súčasného alebo budúceho práva. Ide o zjavné zneužitie práva, sám je už 10 rokov nútený byť účastníkom súdneho sporu, vznikajú mu neprimerané náklady, je mu bránené v uplatňovaní výkonu jeho spoluvlastníckeho práva, ergo ústavného práva. Sám inicioval snahu o ukončenie súdneho sporu, avšak bezúspešne z dôvodov na strane žalobcov. Žalovaní 1/ až 6/ rade boli úspešní aj v odvolacom konaní, a tak im proti odvolateľom (žalobcom 1/ a 2/) odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania rovnako každému v rozsahu 100 % (§ 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP), s tým, že žalobcovia 1/ a 2/ sa na tomto nároku podieľajú každý v podiele 1/2.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa 4/ (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie prípustnosť ktorého vyvodzovala z nesprávneho právneho posúdenia veci a to v nesprávnom určení okruhu (rozsahu) ustanovení zákona č. 527/2002 Z. z., ktoré v danom prípade majú v zmysle § 92 ods. 6 zákona č. 7/2005 Z. z. primerane použiť na dražbu realizovanú správcom. Odvolací súd nesprávne ustálil, že pri dražbe, ktorá bola uskutočnená správcom, sa nemožno domáhať určenia neplatnosti žalobcu o určenie jej neplatnosti podľa zákona č. 527/2002 Z. z. Dovolateľka je názoru, že inštitút tejto žaloby patrí medzi ustanovenia zákona č. 527/2002 Z. z., ktoré je možné použiť aj v tomto prípade na ochranu subjektu, ktorého práva boli dražbou poškodené. V opačnom prípade by subjekty, ktoré by inak boli oprávnené domáhať sa neplatnosti dražby, nemali k dispozícii procesný prostriedok ochrany ich práv. Nesprávnosť právneho posúdenia dovolateľka vníma aj v tom, keď odvolací súd nevyhovел námietke, že správca v postavení dražobník opomenul zaslať oznámenie o dražbe spoluvlastníkom podľa § 7 ods. 5 písm. e), resp. iným subjektom podľa § 7 zákona č. 527/2002 Z. z. Je názoru, že iba zverejnenie oznámenia v Obchodnom vestníku podľa § 92 ods. 6 zákona č. 7/2005 Z. z. nestačí a práve je potrebné primerane použiť aj ustanovenia § 7 zákona č. 527/2002 Z. z. ktoré má práve zabezpečiť transparentnosť dražby a ochranu práv tretích osôb. Podieloví spoluvlastníci, ktorí nemali vedomosť o dražbe, sa jej nemohli zúčastniť, hoci im inak patrí predkupné právo, ktoré ich oprávňuje nadobudnúť prevádzaný spoluvlastnícky podiel prednostne. Tu neobstojí ani argument, že správca spoluvlastníkov vyzval na jeho uplatnenie podľa § 93 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. pred prvým kolom dražby, pretože táto ponuka obsahovala iné podmienky (cenové) ako tie, za ktorých bol predmet dražby nakoniec v 3. kole vydražený, čo je popretím inštitútu predkupného práva. Rovnako ako dovolateľke nebolo zaslané oznámenie o dražbe, aj jej práva boli dražbou poškodené, pretože mala záujem informovať tretie osoby o dražbe jej majetku (vrátane spoluvlastníkov) a prípadne im takto sprostredkovať možnosť dražiť. Majetok, o ktorý mali záujem podieloví spoluvlastníci bol predaný na dražbe úplne neznámej tretej osobe za „smiešnu cenu“, pričom možno konštatovať, že za túto cenu by aj podieloví spoluvlastníci nehnuteľnosť nemali dôvod nekúpiť, ale práve z dôvodu že o dražbe nevedeli, nemohli realizovať svoje právo majetok kúpiť. Navrhla, aby dovolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalovaní 1/ až 6/ sa k podanému dovolaniu nevyjadrili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v

súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Prípustnosť dovolania teda upravuje zákon, ako to vyplýva aj zo znenia ustanovenia § 419 CSP. Následné posúdenie, či je dovolanie v konkrétnom prípade prípustné, patrí do výlučnej právomoci odvolacieho súdu (k tomu viď aj I. ÚS 438/2017 a III. ÚS 474/2017).

7. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 432 ods. 2 CSP, ktoré uvádza spôsob, ako má dovolateľ dovolací dôvod podľa tohto ustanovenia vymedziť. Prípustnosť podaného dovolania dovolací súd posudzuje vždy autonómne podľa jeho obsahu (porov. 8Cdo/54/2018, I. ÚS 51/2020), keďže povinnou náležitosťou dovolania v prípade uplatnenia dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 432 CSP nie je uvedenie toho, v čom dovolateľ vidí prípustnosť podaného dovolania. Dovolateľka však na nijakom základe nekonkretizovala a z obsahu dovolania nie je možné ani vyabstrahovať, či rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky (i) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a) CSP), alebo (ii) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b) CSP), alebo (iii) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c) CSP).

10.1. V tejto súvislosti hodno poznamenať, že aj keď platí, že dovolací súd nie je pri posudzovaní prípustnosti dovolania viazaný dovolateľom označeným dôvodom prípustnosti dovolania (sp. zn. IVOBdo/2/2020), predsa len, absolútne zúženie náležitostí dovolania dovolateľom iba na všeobecné označenie toho, že dôvody stanovené v ustanovení § 421 ods. 1 CSP sú dané, bez akejkoľvek subsumpcie (prípustnosti dovolania) riešenej právnej otázky pod niektorý z § 421 ods. 1 písm. a), písm. b) alebo písm. c) CSP, je podľa názoru odvolacieho súdu nedostačujúce. Dovolateľka zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom rezignovala na určenie, pod vôbec ktorý prípad prípustnosti riešenia (§ 421 ods. 1 CSP) jej (prípadná) právna otázka spadá.

10.2. Dovolací súd v kontexte uvedeného tiež poznamenáva, že otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou v dovolaní vymedzená jasným, určitým, zrozumiteľným spôsobom, ktorý umožňuje posúdiť prípustnosť (prípadne aj dôvodnosť) dovolania. Podstatný je v tomto smere aj judikovaný právny záver ústavného súdu (sp. zn. II. ÚS 172/03), v zmysle ktorého „ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na to základe ho prípade zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na

opačnej procesnej strane“.

11. Ustanovenie § 432 ods. 2 CSP je nutné vykladať v súvislosti s § 421 CSP zakladajúcim prípustnosť dovolania v prípade nesprávneho právneho posúdenia veci, čo znamená, že dovolateľ je povinný dovolací dôvod vymedziť nesprávnym právnym posúdením takej právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu alebo zároveň pri ktorej riešení sa odvolací súd buď odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, alebo ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo aj dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. V preskúmvanej veci dovolateľka zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom (advokátom) nevymedzila predmetný dovolací dôvod (nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom) spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 CSP v spojení s § 421 tohto právneho predpisu. Iba samotné polemizovanie dovolateľky s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 CSP. porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu, sp. zn. 2Cdo/203/2016, 3Cdo/6/2017, 3Cdo/67/2017, 4Cdo/95/2017, 7Cdo/140/2017). Na základe uvedeného dovolací súd uzatvára, že neboli splnené podmienky prípustnosti dovolania ani podľa § 421 ods. 1 CSP.

12. Dovolací súd konštatuje, že dovolateľka v podanom dovolaní, dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 CSP vymedzila iba tou skutočnosťou, že nesprávne právne posúdenie, spočíva v rozhodnutí súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu, a to v nesprávnom určení okruhu (rozsahu) ustanovení zákona č. 527/2002 Z. z., ktoré v danom prípade majú v zmysle § 92 ods. 6 zákona č. 7/2005 Z. z. primerane použiť na dražbu realizovanú správcom. Odvolací súd nesprávne ustálil, že pri dražbe, ktorá bola uskutočnená správcom, sa nemožno domáhať určenia neplatnosti žalobcu o určenie jej neplatnosti podľa zákona č. 527/2002 Z. z. Dovolateľka je názoru, že inštitút tejto žaloby patrí medzi ustanovenia zákona č. 527/2002 Z. z., ktoré je možné použiť aj v tomto prípade na ochranu subjektu, ktorého práva boli dražbou poškodené.

13. V preskúmvanej veci dovolateľka zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom (advokátom) predovšetkým neuviedla ktorý konkrétny dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 CSP (a), b) alebo c)) v podanom dovolaní uplatňuje, a teda zodpovedajúcim spôsobom nevymedzila nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom, tak ako to predpokladá ustanovenie § 432 ods. 2 CSP v spojení s § 421 tohto právneho predpisu. Dovolateľka navyše žiadnym spôsobom nenastolila, nevymedzila, neformulovala, nepomenovali právnú otázku zásadného významu, pričom uvedené vymedzenie nebolo možné ani vyabstrahovať z dovolania ako celku (postupujúc podľa § 124 ods. 1 CSP) bez toho, aby bola znevýhodnená procesná protistrana. Preto dovolací súd nemohol svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch alebo domnienkach, ktorú otázku a ktoré rozhodnutia eventuálne mali dovolatelia na mysli. Za týchto okolností dovolací súd nemohol pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili súd prvej inštancie, či odvolací súd.

14. Na takto uvedené dôvody, uvedené v dovolaní vo všeobecnej rovine, nemohol dovolací súd prihliadnuť, pretože tento nemôže dovolacie dôvody extrahovať z obsahu podaného dovolania, nakoľko by tým by suploval aktivitu dovolateľky a napokon, v konečnom dôsledku, by uskutočnil dovolací prieskum v rozpore s účelom a s koncepciou Civilného sporového poriadku, vyjadrenou v ustanovení § 421 ods. 1 CSP, resp. námietky nesprávneho posúdenia veci. Dovolací súd preto konštatuje, že dovolateľka v podanom dovolaní, v zmysle vyššie uvedeného, nešpecifikovala právnú otázku, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu; ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená; ktorá bola dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Zároveň dovolateľka ani neuviedla, ako by mala byť takáto otázka, správne riešená.

15. V prípade absencie vymedzenia právnej otázky a nekonkretizovania paragrafového znenia právneho predpisu nemôže ale najvyšší súd pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd a v súvislosti s tým ani vyhľadávať všetky (do úvahy prichádzajúce) rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré sa týkajú danej problematiky; v opačnom prípade by uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa nielen (všeobecne) koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v

CSP, ale aj (konkrétne) cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP.

16. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

17. O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 CSP, rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 CSP). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

18. V prípade dovolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci je dovolateľ povinný dovolací dôvod vymedziť nesprávnym právnym posúdením takej právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a zároveň pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (písm. a) až c) § 421 ods. 1 CSP). Dovolateľka je teda povinná v dovolaní jednoznačne uviesť, v čom vidí prípustnosť dovolania, t. j. ktorý z predpokladov uvedených v § 421 ods. 1 CSP zakladá jeho prípustnosť. Sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, ale významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným v § 421 ods. 1 CSP, resp. § 432 ods. 2 CSP.

19. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne 4/, v ktorom namietala nesprávne právne posúdenie veci podľa § 421 CSP, odmietol podľa § 447 písm. f) CSP ako dovolanie, v ktorom dovolací dôvod nie je vymedzený spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP.

20. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.